

Ursula: I o net.

Ninele: Nei, gwöß — i o net.

Annamai: Mein, ischt das ebbas fürchtigs gse, wo's uf ämol g'hässa hät: „Bündner kond und verstechand und verschlachand und verbrennand Uls.“

Lisele: Jo, und wo ma vo Balzers und Mäls scharawis uf's Schloß ufa gflüchtat ischt —

Ursula: Jo, und erscht eni vo Uri und Luzern und d' Nedwaldner —

Ninele: Jo, und denn erscht der grausam Heini Wolleb — der Ulführer vo dena Urner — mini Ahna hät gset, der hei an Sabel, er tät net i di größcht Etoba ihipassa, und Füschet hei er wie Schmalzgelta, und uf am Kopf hei er Hörner wie an Gäßbock — —*)

Michel: Jo, und du bischt a Talänt!

Ninele: Wol, das ischt wor, das hät mini Ahna gset!

Runert: Ä, dumms Züg!

6. Auftritt.

(Spielleute treten auf.)

Hansjörg: Zuchui, do kond jo üsari Musikanta.

Annamai: Hei, das ischt jäs doch recht — jäs wößan mar doch wenigstens was afocha. Jäs tanzen mar weder er schö Reiga, wo 's lehtmol der Frau Burgvogt a so guat gfalla hät.

Erster Musikant: Jo, und miar söttand dudla darzua, hä?

Zweiter Musikant: Jar wärand grad net dumm!

Dritter Musikant: Was zaland ar, wenn mar recht an schöna lauf lond?

Vierter Musikant: Jo, das ischt ganz äfach. Miar sind üsar viar Musikanta und do sind viar Mädla — do trefft's grad jedam vo änara an Kopf.

Lisele: Jo, ka ma denka!

Klaus: Das sind üsari Mädla, dia hät niamart z'lössa as miar!

*) Anspielung auf den „Stier von Uri“.